

Vyšetření schopnosti držení těla - obrazu posturální funkce - patří mezi základní vyšetření pohybového systému. Z klinického hlediska je základním vyšetřením aspekční vyšetření stoje hodnocené popisem. Pro možnost objektivnějšího vyšetření postury vznikla řada různých hodnotících metod, které se podle použitého způsobu vyšetření dají rozdělit na metody somatoskopické, somatometrické a somatografické. Většina těchto metod však hodnotí posturu pouze polohy stoje a kritéria jejich hodnocení jsou na pozadí našeho pohledu na problematiku posturální funkce často diskutabilní. Cílem praktické části naší práce bylo ověření možnosti hodnocení postury nově vznikající metodou „Zátěžového posturálního testování“ (ZPT), která má k hodnocení postury výrazně odlišný přístup, než obvyklé metody. Tato metoda začala vznikat na Klinice rehabilitace a tělovýchovného lékařství Fakultní nemocnice v Motole v rámci dlouhodobého výzkumného projektu, který sledoval pozdní důsledky léčby Wilmsova tumoru ledviny. ZPT hodnotí posturu na základě sledování asymetrie posturálních strategií vyrovnávání se s vybranými posturálně náročnějšími polohami, které jsou zachycovány pomocí fotografického snímání. Byla posuzována schopnost jak jednoho hodnotitele, tak více hodnotitelů konzistentně aspekčně ohodnotit tytéž probandy způsobem ZPT a výpovědní hodnota zachycované posturální strategie. Dále byla ověřována vhodnost zvolené výdrže v testovaných polohách. Na základě posuzovaných kritérií však tuto metodu nelze v její současné podobě označit za validní. Způsob záznamu fotografickým snímáním a jeho hodnocení, využívané ZPT, se však zdají být přínosnými a lze je doporučit pro využití jak ve výzkumné, tak v klinické praxi.